

[Riishøj]

ser importen og forbedrer vores betalingsbalance, er i hvert fald ikke lige sagen, når man skal lave et fornuftigt indgreb.

Derimod er der mange grunde til at se – det var hr. Poul Nielson også inde på – på kontrollen med hensyn til prisdannelsen inden for branchen. Det vil jeg meget stærkt opfordre til. Man havde jo, da energipriserne var høje – det var de i starten af 1980'erne – en anden kontrolmekanisme med månedlige godkendelser fra Monopoltilsynets side. Den kontrolmekanisme blev ophævet, da energipriserne faldt. Man kunne passende overveje at genindføre den.

Det er også meget rimeligt at se på, hvad f.eks. A.P. Møller og oliebranchen nu kommer til at betale i skat. Jeg gad vide, om de enorme ekstraindtægter, der kommer nu, overhovedet bliver afspejlet i ekstraindtægter til staten i form af skattebetaling. Det håber jeg at skatteministeren er opmærksom på.

Vi har i SF også den opfattelse, at man her og nu uden problemer kunne ophæve afgiftsfritagelsen for energi for serviceerhvervene, de indenlandske erhverv. Derefter kunne man gradvis indføre energiafgifter inden for den øvrige del af erhvervslivet og samordne det med en energibesparelsesindsats i erhvervslivet. Man kunne godt uden beskæftigelsesmæssige problemer tage fat med energiafgiftsfritagelsen for erhvervslivet, som jo er total, helt uanset branchernes stilling med hensyn til eksport og import.

SF er imod generelle nedsættelser af energiafgifterne. Hertil kan der føjes de argumenter, jeg har nævnt: Energiafgifterne har den skatte-tekniske fordel, at de er svære at omgå, og det gælder i hvert fald ikke for en række andre afgifter. De er også ret lette at administrere. Det er også en fordel. Dertil kommer, at høje energiafgifter uundgåeligt fremmer vedvarende energi og opmuntrer til energibesparelser. Man kan som sagt sagtens finde andre afgifter, der er mere passende at nedsætte end energiafgifterne, med bedre eller mindst de samme sociale virkninger. Jeg nævnte før madmomsen, og jeg nævnte huslejerne.

Modsat CD går SF faktisk ind for – hvis vi får magt, som vi fortjener det – en forhøjelse af energiafgifterne, forudsat at hver eneste krone anvendes til finansiering af en social opretning, der er hårdt tiltrængt, miljøforbedringer, støtte til vedvarende energi og støtte til nedbringelse

af energiforbruget i de mest miljøbelastende industrier og i eksporterhvervene. Bruges hver krone til de formål, er SF faktisk tilhænger af, at man forhøjer energiafgifterne. Vi har også fremsat forslag til finansloven om en forhøjelse, hvor pengene krone for krone anvendes til de formål, jeg nævnte før. Så vi har anvist pengene til at finansiere vores ekstraudgifter – modsat CD.

I de sidste dage har energiministeren, måske også inspireret af det mulige folketingsvalg, som i hvert fald mange troede på for nogle dage siden, skærpet holdningen med hensyn til omlægning af energiafgifterne til miljøafgifter, og hvis energiministeren gør alvor af de løfter, skal der ikke mangle forhandlingsvilje fra vores side. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet er skeptisk over for en sådan omlægning, men gør energiministeren alvor af en omlægning til CO₂-afgifter, eventuelt kombineret med en gigajouleafgift, så skal det ikke mangle på forhandlingsvilje fra vores side, og dermed er der flertal for det. Men det forudsætter jo, at energiministeren – omsider, vil jeg sige – fremkommer med konkrete forslag.

Det er, som flere ordførere har nævnt, efterhånden et stykke tid siden vi har fået energihandlingsplanen, og jeg synes nok, at tiden er inde til, at vi ser nogle konkrete udspil med hensyn til en omlægning af energiafgifterne. Jeg vil spørge energiministeren, om der er en deadline for, hvornår sådanne konkrete udspil vil komme. Det skulle i hvert fald meget gerne være i denne folketingssamling, ellers virker det jo helt meningsløst, ellers er vi helt henne i slutningen af valgperioden, og så er der altså ikke sket noget i en hel valgperiode.

I debatten om energiafgifterne har CD jo også henvist til EF, og CD forsøger at bruge EF for at vinde gehør for sin politik med hensyn til nedsættelse af energiafgifterne. Det er et spørgsmål – som hr. Poul Nielson var inde på det – hvorvidt EF overhovedet i en overskuelig årrække foretager bindende indgreb med hensyn til harmonisering af energiafgifterne. De er jo meget forskellige fra land til land, og det er øjensynlig ikke det, der står øverst på ønskesedlen i Bruxelles.

Et andet og langt vigtigere spørgsmål er, hvordan energiafgifterne udvikler sig i vores naboland Tyskland. Det er jo med det land, vi kan forestille os grænsehandel; man kan ikke